



MEDLEMSBREV 2/2020

Jagriti Viharas Vänner

Maj 2020

Bästa vänner till Jagriti Vihara!

Vår förhoppning är att ni där ute i »Corona-Sverige« mår efter omständigheterna bra. I detta Medlemsbrev kan vi inte undgå att nämna denna pandemi, speciellt som vi såväl i Sverige som i Indien just nu drabbas av samma fiende, som ska bekämpas. I detta brev finns därför ett par aktuella hälsningar från Indien.

Från svensk horisont kan vi också konstatera att corona-situationen tvingade oss att skjuta vårt årsmöte på framtiden. Vi räknar nu i stället preliminärt med att kalla till ett nytt årsmöte lördag 26 september. Gör gärna en notering i din almanacka så återkommer vi med en formell kallelse när vi vet hur utvecklingen i Sverige ser ut. Lyckligtvis hade inte virusspridningen nått utanför Kina i mitten av februari, varför Markku Nykänen och jag hann med

ett Indienbesök. Du kan läsa mer om detta här i Medlemsbrevet.

När jag skriver detta är det fortfarande utegångsförbud i Indien och många i JVV tillhör också riskgrupperna och bör hålla sig hemma. Men vi fortsätter trots detta att upprätthålla kontakterna med såväl personerna på JV som med er medlemmar och önskar att det ändå kan bli en skön sommar för oss alla!

Per Nordqvist



Per och Sushil på Jagriti Vihara februari 2020.

Rapport från Sushil

Coronan finns i Jharkhand, men allt väl på Jagriti Vihara

Vi mår alla väl här när det gäller vår hälsa, men på grund av coronaepidemin står vi alla inför problem. Lås! Lås ner! Vi kan köpa lite grönsaker och matvaror bara under en begränsad tidsperiod. I övrigt måste vi vara inomhus. Regeringens instruktioner är strikta.

När jag skriver detta finns 60 coronapositiva i Jharkhand och 3 av dem har dött. Men testfrekvensen är så långsam att många fler människor kan ha påverkats. Endast 6000 tester har gjorts hittills och befolkningen i vår delstat är cirka 30 miljoner. Det är därför regeringen bara fokuserar på social isolering och att låsa ner allt.

Men biverkningarna av denna läsning skapar fler problem. Vi ser det runt JV och byarna i våra arbetsområden. Som ni vet är många människor beroende av de inkomster de tjänar varje dag. Nu finns det inget arbete för dem. Så det är mycket svårt för alla dessa människor med daglöner. Barn och gamla människor är beroende av dem. Regeringen

distribuerar 10 kg ris för varje familj som en grund bara för att överleva. På vissa platser serveras också tillagad mat.

På det stora hela är situationen på landsbygden inte bra. Det kommer att

påverka landsbygdens ekonomi på ett negativt sätt under de kommande veckorna.

Goda nyheter är att ingen är coronapositiv runt JV eller inom vårt område. Vi gör genom våra volontärer människor medvetna om att använda mask, tvätta händerna och att upprätthålla social distansering och försöker göra vårt bästa för att hjälpa dem.

Alla skolor är också stängda i Jharkhand fram till slutet av maj. Det är deprimerande för alla människor på grund av isoleringen och för att allt är stängt.

Sushil Tiwary

Översättning: Per Nordqvist



Stora svårigheter för landsbygdens befolkningen, men än är Jagriti Vihara med omgivning förskonad från Coronan. Bilden från februari 2020: Husmor Saloni och Kashinath i JVs kök. Foto: Per Nordqvist.

Reserapport från Per Nordqvist

Tre nya projekt på Jagriti Vihara

I mitten av februari månad reste jag, tillsammans med JVV:s styrelsemedlem Markku Nykänen, till Jagriti Vihara för ett besök. Det var nästan 1½ år sedan någon från styrelsen besökte våra vänner där, så det kändes viktigt att få till stånd en dialog. Mycket har varit turbulent sedan Jaya dog, men nu anade vi att man börjat tänka framåt igen.

Resan dit var inte helt problemfri då vi först efter avgångstid fick veta att det nattåg vi skulle rest med i Indien var inställt och nästa kanske gick efter ett dygn. Så vi fick vackert hitta en flygförbindelse för att inte ödsla värdefull tid. Trots en oplanerad övernattnings i Delhi förlorade vi inte så mycket tid bland annat beroende på att vägarna fram till Jagriti Vihara hade fått en utmärkt standard sedan sist.

Väl framme konstaterade vi att el- och vattenförsörjningen fungerade bra, inte minst med tanke på den solcellsin- stallation som genomförts. Med hjälp av ett mobilt bredband gick det till och med att få kontakt med Sverige utan att klättra upp i vattentornet. Människorna på JV verkade också må bra och uppskattade besöket från Sverige. Fastigheternas tillstånd var lite skiftande, men det vi saknade var flickor och andra bybor.

I de samtal vi förde med ledningen för JV visade det sig att de var medvetna om detta, men nu var fast beslutna att »återställa JV till vad det en gång var«. Man har beslutat starta tre olika projekt.

Projekt 1

Träningscenter för kvinnor. 2–3 veckors fortbildnings- och träningskurser i hantverk inklusive metoder för marknadsföring och viss teori. Förläggning i flickinternatet. Flera hus ska iordningsställas för ändamålet.

Projekt 2

Dagskola (09.00–15.00) på högstadenivå för i första hand flickor, i förlängningen även pojkar. Vill starta med 25 flickor, men i fortsättningen 25 flickor och lika många pojkar.

Projekt 3

Hälsocenter »Nursing training center«. Tanken är att det är bättre att utbilda



Möte februari 2020 i Guest House på JV. Från vänster: Rajesh, Per och Sushil. Foto: Markku Nykänen.

alla kvinnor i rollen som mamma än att utbilda en barnmorska som ska resa runt. Detta ska givetvis ske i samarbete med sjukhuset på Jagriti Vihara.

Man avser att söka ekonomiska medel från statliga indiska myndigheter till detta, men i den mån vi också kan hitta vägar för support kommer vi givetvis att göra det. Just nu kan vi bara önska våra vänner i Indien lycka till med hjälp av den inspiration de visade oss i mötet på Jagriti Vihara i februari.

Per Nordqvist

Planeringssammanträde på Jagriti Vihara. Från vänster: Sushil, Hari, Rajesh, Kashinath, Saloni och Lucy.



Vatten med solkraft

Torkan har länge varit en objuden gäst i Indien. Den har med ojämna mellanrum besökt olika områden och ibland avslutat med störtregn och översvämning. På 60-talet började man borra brunnar i Indien och jag var med på 70-talet för att utveckla handpumpar. Det var före projektet Jagriti Vihara.

Handpumpar hör nu till by-infrastrukturen i Indien.



Markku var med och utvecklade de handpumpar, som är så vanliga i Indien.

Foto: Per Nordqvist.

Men utvecklingen har sin gång. I större byar och för bevattning används dieseldrivna pumpar. Nu börjar de ersättas av solceller, som alstrar ren, billig och klimatsmart el. På JV har det installerats solceller på sjukhuset för belysning, kyl och frysfrys för medicinförvaring. I köket och internatet finns också solceller för belysning.

För några år sen borrades en ny brunn för vattensäkerhet. Det finns en gammal brunn som fungerar, men problemet är att elförsörjningen inte går att lita på. Man har varit tvungen att driva elgeneratorn med dieselmotor och det är inte så billigt och orsakar miljöproblem. Där finns alltid risk för driftstörningar också och då står man utan vatten.

Nu var det dags att installera en ny pump med el från solceller till den nya

brunnen. Ett par försök, under mina tidigare besök på JV, gjordes för att pumpen skulle installeras, men av olika skäl var det inte möjligt att få fram allt material som behövs. Den här gången fick vi tag på allting från närmaste staden Ranchi och arbetet gick smidigt även i den tekniskt enkla bymiljön.

Vi installerade 4 stycken solcellspaneler på vattentornets tak. Ställningen skruvades fast i betongtaket och kraftiga betongfundament gjöts över fästena för att hålla emot de stormar som drar över trakterna när monsunen kommer. Elinstallationerna och invertern placerades i rummet under vattentanken. Vattenrör från pumpen upp på marknivå och till vattentornet är en ny typ av vit plast som kunde skarvas i valfria längder med gänga eller limfog.

Pumpen behöver ingen daglig sköt-



Vattentornet med solcellspanelerna högst upp.

sel. Den går igång när solen träffar cellerna och går så länge solen lyser. Även molniga dagar kan pumpen gå med lägre varv, om det är tunnare moln. När tanken blir full, bryter nivåvakten strömmen.

Markku Nykänen

Ett monteringssteam från Ranchi installerar. Här skarvas pumpen i rörledningen och sänks i brunnen. Till vänster sitter Joseph, Markkus ständige arbetskamrat på Jagriti Vihara.

Foto: Markku Nykänen.



Stor donation

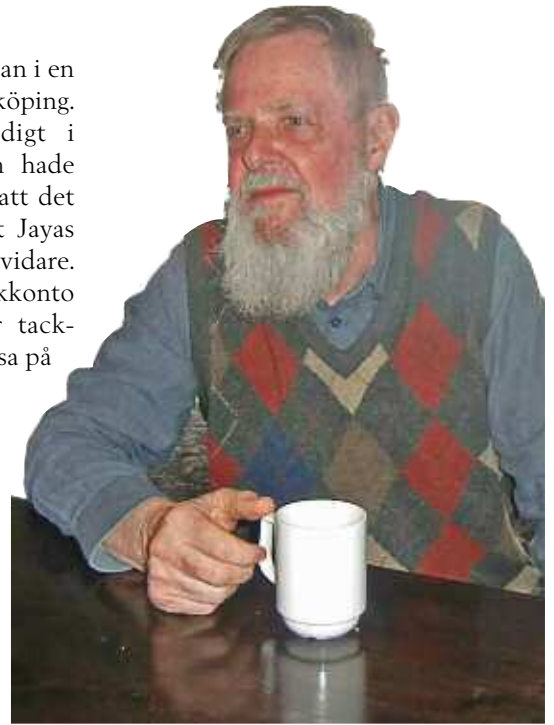
Jag satt vid mitt köksbord en kväll i början av året när telefonen ringde. På displayen såg jag att det var ett samtal från ett för mig okänt telefonnummer. När jag svarade kände jag genast igen namnet som en av de mer trogna bidragsgivarna i JVV:s medlemsregister. Men till min förvåning visade det sig att det inte var han som ringde utan hans bror.

Jag fick beskedet att Anders Torpel hade dött för ett par månader sedan. Jag uttryckte mitt deltagande i sorgen och sa några ord om det lilla jag visste om honom. När jag sedan var på väg att säga att jag skulle stryka hans namn ur listan blev jag avbruten. »Men han hade inte glömt er«, berättade brodern, »för han har testamenterat en stor summa pengar till Jagriti Vihara.« Jag blev alldeles tyst en lång stund!

När Jaya var i Sverige bodde han i en lägenhet i Åby utanför Norrköping. Anders Torpel bodde samtidigt i Norrköping och Jaya och han hade tydligen haft en så bra kontakt att det känts naturligt att bidra till att Jayas livsverk skulle kunna få leva vidare. Pengarna finns nu på JVV:s bankkonto och vi i styrelsen känner stor tacksamhet och lovar att förvalta dessa på bästa sätt.

Per Nordqvist

Anders Torpel.
Bilderna från
PRO-Östergötland.
Foto: Curt Karlsson.



ÅRSavgift

- Medlemsavgift: 200 kr/år
- Familj: 300 kr/år
- Studerande/arbetslös /pensionär: minst 50 kr/år
- Folkhögskola/förening: 300 kr/år

Bankgiro 5649-3034

Glöm inte skriva ditt namn



Gamla medlemsbrev

Alla medlemsbrev från år 2001 fram till i dag finns på vår hemsida. Gå in på www.jvv.se och välj ARKIV uppe till höger.

Ansvariga för Medlemsbrevet är
Inger Dejke och Anders Dejke

www.jvv.se

JVV finns på Facebook. Sök på »Jagriti Viharas Vänner«. Gå med!



Jagriti Viharas Vänner

Coronan och Naturen

Under corona-tiden har jag fått några mejl från Pranjal, son till Rajesh och Veena. Han är i 20-årsåldern och bor med föräldrar, syster Aadya och Farmor i Ranchi. Vi har träffats regelbundet genom åren på JV eller i Ranchi. En mycket begåvad, seriös och konstnärlig ung man. Hur tänker han om coronan?

»För människorna på jorden står allt på spel just nu. Naturen har hämnats den skada människorna har förorsakat henne, och vi är hjälplösa. Naturen har visat oss vem som är herre. Hon har visat oss vem som är kraftfull och har varnat oss att inte bråka med henne. (Hur är det med coronan i Sverige?)

Personligen känner jag att Naturen har gett oss en möjlighet att börja om, leva bättre, »säkrare och grönare«. Jag har artiklar som visar att nivån på föroreningar är den lägsta på decennier, vattnen klarare än på år! I Mumbai har man sett delfiner som leker nära stranden eftersom miljöförstörelsen har minskat. Sällsynta djur ses gå omkring helt fritt. Jag känner att Naturen har gett oss en lektion för att lära oss. Hon har tvingat oss att tänka över våra handlingar. Vi borde ta kloka steg nu att verkligen ta hand om Naturen och oss själva.

Men just nu denna karantäntid! Jag

älskar att se vårens skönhet, detta fantastiska virrvarr av design i blommor och blad. Fåglar sjunger så vackert och så lugnande i denna negativa tid av oro. När allt detta är över, kommer vi ut till en renare och bättre miljö. Covid har gett oss chansen att slå om till ett anständigare sätt att leva.«

Inger Dejke

Pranjal poserar i egentillverkat munskydd.

